

1S kapitola 4.

[1] Samuelovo slovo se týkalo celého Izraele. Izrael vytáhl do boje proti Pelištejcům. Utábořili se u Eben-ezeru (to je u Kamene pomoci); Pelištejci se utábořili v Afeku [2] a seřadili se proti Izraeli. Rozpoutal se boj a Izrael byl od Pelištejců poražen; ti pobili v bitvě na poli asi čtyři tisíce mužů. [3] Když se lid sešel v táboře, řekli izraelští starší: "Proč nás Hospodin dnes před Pelištejci porazil? Vezměme si ze Šíla schránu Hospodinovy smlouvy, ať přijde mezi nás a zachrání nás ze spárů našich nepřátel." [4] Lid tedy poslal do Šíla a přinesli odtud schránu smlouvy Hospodina zástupů, trůnícího na cherubech. Se schránou Boží smlouvy tam byli oba synové Élího, Chofní a Pinchas. [5] Když schrána Hospodinovy smlouvy přicházela do tábora, spustil všechen Izrael mohutný válečný ryk, až země duněla. [6] Pelištejci uslyšeli válečný ryk a ptali se: "Co znamená tento mohutný válečný ryk v táboře Hebrejů?" Pak zjistili, že Hospodinova schrána přišla do tábora. [7] Tu se Pelištejci začali bát. Řekli: "Bůh přišel do jejich tábora." A naříkali: "Běda nám! Dosud se nic takového nestalo. [8] Běda nám! Kdo nás vysvobodí z rukou těch vznešených bohů? To jsou přece ti bohové, kteří pobili Egypt všelijakými ranami na poušti. [9] Vzchopte se! Vzmůžte se, Pelištejci, ať neotročíte Hebrejům, jako oni otročili vám. Vzmůžte se a dejte se do boje!" [10] Pelištejci tedy bojovali a Izrael byl poražen; každý utíkal ke svému stanu. Byla to převeliká rána. Z Izraele padlo třicet tisíc pěších. [11] I Boží schrána byla vzata a oba synové Élího, Chofní a Pinchas, zahynuli. [12] Onoho dne nějaký Benjamínek zběhl z bitvy a dorazil do Šíla; měl roztržený šat a na hlavě hlínu. [13] Když přiběhl, Élí právě seděl na stolci a vyhlížel na cestu, neboť se v srdci třásl o Boží schránu. Muž přiběhl, aby v městě oznámil porážku. Celé město se dalo do úpěnlivého křiku. [14] Élí slyšel ten úpěnlivý křik a ptal se: "Co je to za hrozný hluk?" Muž přispěchal a oznámil to Élímu. [15] Élímu bylo devadesát osm let, oči měl zakalené a neviděl. [16] Muž řekl Élímu: "Přicházím z bitvy. Ano, utekl jsem dnes z bitvy." Élí se zeptal: "Co se stalo, můj synu?" [17] Tu posel odpověděl: "Izrael utekl před Pelištejci. Lid utrpěl zdrcující porážku. I oba tvoji synové, Chofní a Pinchas, jsou mrtvi. Boží schrána byla vzata." [18] Jakmile se zmínil o Boží schráně, spadl Élí nazad ze stolce k pilíři brány, zlomil si vaz a zemřel; byl to muž starý a těžký. Soudil Izraele čtyřicet let. [19] Sotva jeho snacha, manželka Pinchasova, která byla těhotná a blízká porodu, uslyšela zprávu, že Boží schrána byla vzata a že umřel její tchán i muž, sklonila se a porodila, protože ji přepadly křeče. [20] Ve chvíli, kdy umírala, řekly jí ženy stojící u ní: "Neboj se, porodila jsi syna." Ona však neodpověděla, byla bez zájmu. [21] Hocha nazvala Í-kábód (to je Je-po-slávě) a řekla: "Sláva se odstěhovala z Izraele." To kvůli Boží schráně, že byla vzata, a kvůli svému tchánu a muži. [22] Řekla: "Sláva se odstěhovala z Izraele, vždyť Boží schrána je vzata."